

LÁRAI ESZTER

Pillanat-cseppek

(Húgom emlékére)

Egy pillanatba bújtál,
azt tágítottad,
mint isten az univerzumot,
éltél benne kis királylány.
Mi, pillanat-emberkék,
kicsöpögünk az időből,
pillanattól pillanatra
bújva éljük át
a másképp túlélhetetlent:
Határesetek vagyunk.
Határérték...
Csodálkozunk,
hogy még élünk.
Hálát adunk.

Múltrendezés

Átrendezem a múltam.
Lesz fény, dicsőség a sötét zárványokban,
mütyür-mennyország a szorítóban.
Lesz tér, idő:
táguló tér, röpké illanat,
ez, csak ez az egy pillanat.